

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 września 1964 r.

Nr 64

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 298 — Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1964 r. w sprawie ewidencji i kontroli wypłat z limitu funduszu płac na dopłaty za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych 553
- 299 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 25 sierpnia 1964 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 554

OBWIESZCZENIE

- 300 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 5 września 1964 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 555

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dn'a 12 sierpnia 1964 r.

w sprawie ewidencji i kontroli wypłat z limitu funduszu płac na dopłaty za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na podstawie § 7 ust. 2 zarządzenia nr 20 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1964 r. w sprawie zasad dopuszczania pracy w godzinach nadliczbowych oraz gospodarowania limitem funduszu płac na dopłaty za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych w roku 1964 — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje zasady ewidencji i kontroli wypłat z limitu funduszu płac na dopłaty za pracę w godzinach nadliczbowych poza ruchem ciągłym pracowników grupy przemysłowej, tj. robotników, personelu inżynieryjno-technicznego oraz administracyjno-biurowego.

2. Za pracę w ruchu ciągłym uważa się pracę związaną z zabezpieczeniem prawidłowego procesu produkcyjnego oraz prawidłowej działalności urządzeń produkcyjnych (maszyn, aparatury i palenisk), jeżeli praca taka ze względu na istotę procesu produkcyjnego musi być wykonywana w okresie 24 godzin na dobę i przez 7 dni w tygodniu. W zależności od charakteru procesu produkcyjnego ruchem ciągłym mogą być objęte całe działy, linie produkcyjne lub tylko indywidualne stanowiska pracy. Nie uważa się za ruch ciągły tryzmianowej organizacji pracy, jeżeli rodzaj wykonywanej pracy nie odpowiada kryteriom wyżej podanym.

3. Określenie „dopłaty za godziny nadliczbowe” poza ruchem ciągłym oznacza wszelkie dopłaty za pracę wykonywaną poza normalnie obowiązującym czasem pracy, w tym także dopłaty za pracę wykonywaną w dni niedzielne i świąteczne, z wyjątkiem dopłat za pracę w godzinach nocnych. Do limitu dopłat za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym zalicza się dopłaty 50 i 100-procentowe.

4. Przepisy zarządzenia nie dotyczą czasu pracy, wykonywanej w godzinach nadliczbowych w ruchu ciągłym.

§ 2. Państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa przemysłowe obowiązane są zorganizować system zlecania pracy w godzinach nadliczbowych poza ruchem ciągłym oraz ewidencję i kontrolę rzeczywistych dopłat za te godziny według zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 3. 1. Zlecanie pracy w godzinach nadliczbowych poza ruchem ciągłym może następować wyłącznie na podstawie imiennego polecenia, podpisanego przez dyrektora (kierownika) zakładu pracy lub upoważnione przez niego osoby.

2. Polecenia, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać:

- 1) numer bieżący polecenia oraz nazwę przedsiębiorstwa,
- 2) nazwisko i imię (nr ewidencyjny, kontrolny) oraz grupę zaszeregowania pracownika, któremu zlecono pracę,
- 3) datę i czas trwania pracy objętej poleceniem oraz uzasadnienie konieczności pracy w godzinach nadliczbowych,
- 4) powołanie się na decyzję podjęcia pracy w godzinach nadliczbowych oraz zezwolenie właściwego związku zawodowego na tę pracę,
- 5) podpis i stanowisko służbowe osoby zlecającej oraz datę wystawienia polecenia.

3. Ewidencję wydanych poleceń oraz narastającą ewidencję wykorzystania łącznego limitu funduszu płac na dopłaty za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym prowadzą właściwe komórki przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Ewidencja rzeczywistego czasu pracy wykonywanej w godzinach nadliczbowych poza ruchem ciągłym oraz obliczanie należnych zarobków następują według ogólnych zasad obowiązujących dla ewidencji czasu pracy i wynagrodzeń z tego tytułu, a ustalonych instrukcjami branżowymi wydanymi na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie dokumentacji plac i rozliczeń za prace z pracownikami w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-79, poz. 927).

2. Dla umożliwienia kontroli rzeczywistej wysokości dopłat za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym należy łączną kwotę tych dopłat wykazywać w zbiorczych listach plac w odrębnej pozycji.

3. W celu uzyskania danych, o których mowa w ust. 2, należy w szczegółowych listach plac bądź dokumentach stanowiących podstawę ich sporządzenia wyodrębnić dopłaty

za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym. Sposób powiązania danych, wykazanych w szczegółowych listach plac bądź dokumentach stanowiących podstawę ich sporządzenia, z łączną kwotą dopłat wykazaną w zbiorczej liście plac, powinien umożliwiać łatwą kontrolę prawidłowości obliczenia łącznej kwoty dopłat za godziny nadliczbowe poza ruchem ciągłym.

§ 5. Trzyczmianowa organizacja pracy (§ 1 ust. 2) może być w 1964 r. za zgodą właściwego ministra (przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej, centralnego związku spółdzielczego) zaliczona do ruchu ciągłego, jeżeli taki sposób kwalifikacji obowiązywał w 1963 r.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

299

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czarnia” obszar lasu o powierzchni 88,72 ha w Leśnictwie Czarnia Nadleśnictwa Myszyniec, położony w miejscowości Czarnia, w gromadzie Czarnia, w powiecie ostrołęckim województwa warszawskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 131, 132 i, j, k, 141, 142, 152 a, b, g, wraz z drogami i wewnętrznymi liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1957—1966 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru świeżego naturalnego pochodzenia, charakterystycznego dla dawnej Puszczy Kurpiowskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu opracowania wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, z pozostawieniem w ziemi karpiny, jak również wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych

hodowlanych po uzgodnieniu z Konserwatorem przyrody,

b) zbieranie owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,

d) zbieranie roślin leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

e) pozyskiwanie żywicy, ściółki leśnej, trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,

f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

g) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kopalin,

h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,

i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing